

Slavonski Brod, 22.9.2023.

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Zagrebačka ul. 2, 31000 Osijek

Posl. br.: St-793/2019

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU 2
Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)
26-09-2023 gr d. u 1 primjeraka sa 2 priloga
i rubrika.
Podnesak stigao po tom otvoren - s oštećenim omotom
Predan na poštu preporučeno dana 25-9-23 god
Plaćena pristojba kuna u državnim biljezima - manje
plaćeno kuna - podnesak primljen bez pristojbe.
Primljene vrijednosti (na rač, državni biljezi i sl.)
Potpis djetlička: M
16 30569835-64

VAŽNO!!! HITNO!!!
n/r gđa. sutkinja Željka Matijević

STRANKA: Ivan Bogović, OIB: 63135819822, I. Mažuranića 8, Slavonski Brod

Stečajni dužnik: PUPA d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, Nikole Zrinskog 44, OIB: 35206273148, zastupano po stečajnom upravitelju Šimo Bošnjak, OIB: 38523531471 VUKOVARSKA CESTA 56, 31000 OSIJEK

PODNEŠAK STRANKE

kojim traži postupanje po zakonu i donošenje Zaključka o prodaji nekretnine

1. Kao što je poznato naslovljenom sudu, rješenje Trgovačkog suda u Osijeku posl. br.: St-793/2019-163 od 04.08.2023. (dalje u tekstu: "rješenje o dosudi") kojim je stranci dosuđena nekretnina JE POSTALO PRAVOMOĆNO JER JE VISOKI TRGOVAČKI SUD dana 13.09.2023. odlučio o svim žalbama odnosno potvrdio rješenje o dosudi i to u svojim odlukama PŽ-2726/2023!! Kao što je poznato naslovljenom sudu stranka je 28.08.2023. uplatila razliku kupovnine preko uplaćenog osiguranja u cijelosti, a za nekretninu navedenu u točki III. rješenja o dosudi u iznosu od 785.563,35 eura, a čime je plaćena kupovina za nekretninu u cijelosti i sav novac zajedno s jamčevinom nalazi se na računu naslovljenog suda jer je FINA u međuvremenu prebacila novac na račun suda.

DAKLE, RJEŠENJE O DOSUDI NEKRETNINE STRANCI JE POSTALO PRAVOMOĆNO I STRANKA JE POLOŽILA KUPOVNINU U CIJELOSTI I CIJELI IZNOS KUPOVNINE SE VEĆ od ranije NALAZI NA RAČUNU SUDA!!! znači ispunjene su sve ZAKONSKE pretpostavke da sud bez odgode donese zaključak o predaji u posjed stranci sukladno čl. 108. st. 4. Ovršnog zakona ("OZ").

Kao što je poznato sudu, u stečajnom postupku stranka pravo vlasništva stječe ODLUKOM SUDA - tj PRAVOMOĆNIM RJEŠENJEM O DOSUDI I UPLATI KUPOVNINE U CIJELOSTI jer se ovdje radi o kupnji nekretnine u sudskom postupku, u kojem slučaju upis prava vlasništva u gruntovnicu je samo deklaratorne naravi sukladno čl. 126. Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("ZV") veza članak 110. i čl. 108. OZ. što je i logično jer ovdje NEMA mjesta o stjecanju vlasništva na temelju pravnog posla koji zahtijeva upis u gruntovnicu jer apsurdno bi bilo i protivno ZV i OZ tumačiti da ovdje stranka pravo vlasništva stječe uknjižbom jer to bi onda podrazumijevalo da

postoji pravni posao između stranke i suda što je apsurd jer sud NE sklapa pravne poslove već donosi sudske odluke, a podsjećamo stjecanje prava vlasništva na temelju sudske odluke NE zahtijeva upis u gruntovnicu već pravomoćnost plus uplata kupovnine, zbog čega je u ovom slučaju upis u gruntovnicu deklaratoran jer prema čl. 126. ZV i 110. i 108. OZ stjecanje na temelju sudske odluke zahtijeva PRAVOMOĆNOST rješenja o dosudi plus izvršenu uplatu kupovnine tj da je kupnja izvršena što je ovdje NESPORNO slučaj!! Svako drugo tumačenje stjecanja prava vlasništva bi zahtijevalo postojanje pravnog posla između suda i stranke što bi nesporno bilo kazneno djelo i apsurdno tumačenje!! DAKLE, NA DANAŠNJI DAN STRANKA JE VLASNIK NEKRETNINE JER JE VLASNIŠTVO STEKLA NA TEMELJU PRAVOMOĆNE SUDSKE ODLUKE - PRAVOMOĆNOG RJEŠENJA O DOSUDI I JER JE UPLATILA KUPOVNINU U CIJELOSTI USLIJED ČEGA SU SE ISPUNILE SVE ZAKONSKE PRETPOSTAVKE SUKLADNO ČL. 126. ZV VEZA ČL. 110. OZ I 108. OZ!!!! DAKLE, STRANKA JE NESPORNO POSTALA VLASNIK NEKRETNINE!! To je bitno osobito jer je otpala svaka moguća mogućnost da se više prestanu štiti pojedinci koji BEZ IKAKVE OSNOVE se dan danas još uvijek koriste ovim postupkom u cilju povećanja nezakonitih prihoda i pokušava se svim mehanizmima onemogućiti Stranku da dođe u posjed nekretnine. Dakle, situacija u ovom postupku je slijedeća s jedne strane stranka koja je stekla pravo vlasništva jeru se ispunile sve zakonske pretpostavke i ta stranka NE može u posjed i to i manje ni više radi pojedinca koji BEZ ikakve pravne osnove na današnji dan je u NEzakonitom posjedu i to opet isti taj pojedinac koji je bio direktor stečajnog dužnika samo sada je direktor KAIROS (dobro poznati podatak koji se nalazi u spisu) i još povrh svega toga Antun Divić koji koristi mehanizme za koje nema pravni interes i za koje nije ovlašten a pri tome u tim svim podnescima iznosi neistine zbog čega je čak i svakom laiku jasno kad pročita njegove navode koja je stvarna namjera jer uistinu naivno bi bilo povjerovati u suprotno. Jedino što je u ovom slučaju nesporno jest da te osobe i dalje uspijevaju u svojim naumima i "manevrima" jer stranka još uvijek nije u posjed nekretnine pa ostaje uistinu nejasno i postavlja se pitanje kako stranka koja je postala vlasnik ne može doći u posjed nekretnine, a kako treće osobe mogu i dana danas biti u posjedu nekretnine i to KAIROS koji NEMA niti ugovor niti zakonsku osnovu da uopće bude u posjedu obzirom mu je ugovor o zakupu PRESTAO!! temeljem čega i temeljem koje zakonske osnove se dozvoljava ovo NEZAKONITO postupanje?? a na što stranka upozorava cijelo vrijeme ovaj sud.

Da naprijed navedeno nije subjektivni doživljaj stranke, već je to zakon i sudska praksa potvrđuju mnogobrojne pravomoćne sudske odluke s kojima je zasigurno sud upoznat pa tako primjerice i odluka Županijski sud u Varaždinu, posl. br.: Gž 1252/2018 od 27.09.2018. i odluka Županijskog suda u Slavonskom Brodu, posl.br.: Gž Ovr 299/2022 i odluka Županijskog sud u Varaždinu Gž Zk 482/2019-2 od 12.11.2019. i ostala mnogobrojna sudska praksa, a koja je jasno zauzela stav da se pravo vlasništva u stečajnom postupku stječe na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi i uplaćenju kupovnine sukladno čl. 126. ZV veza čl. 110. i 108. OZ., i da je upis u gruntovnicu samo deklaratoran. Sudska praksa se dostavlja u prilogu.

Dakle, NESPORNO je da je stranka vlasnik nekretnine jer je stranka stekla pravo vlasništva PRAVOMOĆNIM rješenjem o dosudi i jer je uplatila kupovninu u cijelosti. Stranka je kupila nekretninu na sudskoj dražbi i u SUDSKOM rubriciranom postupku. DAKLE, PRAVOMOĆNOM DOSUDOM ISTE i UPLATOM KUPOVINE U CIJELOSTI STRANKA JE POSTALA VLASNIK uslijed čega je potrebno provesti samo DEKLARATORNI upis u gruntovnicu pa se ljubazno moli sud da donese zaključak o predaji sukladno rješenju o dosudi kako bi se proveo deklaratorni upis i izvršila primopredaja posjeda jer su ispunjene SVE ZAKONSKE PRETPOSTAVKE iz čl. 108. st.4. OZ.

Stranka drži potrebnim naprijed navedeno naglasiti iz razloga kontinuiranih zlouporaba od strane trećih osoba u ovom sudskom postupku i to osoba koje koriste sudske mehanizme koji im čak nisu ni dozvoljeni i za koje uopće ne da nemaju pravni interes već navodi i sadržaji istih su apsurdni i neistiniti pa je vidljivo i samom laiku da pokušavaju izvršiti "pritisak" kako sud pod izvršenim pritiskom ne bi poduzimao daljnje radnje i da zastane s postupkom što je nevjerojatno "hrabro" pokušati uopće misliti da će sud u ovom postupku zastati s radnjama i da neće postupati u skladu s zakonom samo zato što je to želja određenih pojedinaca, i to pojedinaca kojima stanje "nečinjena" odgovara jer koriste i prihoduju od nekretnine iako za to NEMAJU nikakvu ugovorno niti zakonsku osnovu dok istovremeno ovdje stranka jedina poštuje i postupa u skladu s odlukama suda, uplatila je kupovninu u cijelosti i u konačnici na današnji dan je već i postala vlasnikom nekretnine i najveći apsurd je što se stranka ovdje mora "boriti" ZA PRIMJENU ZAKONA kako bi ostvarila ni manje ni više ZAKONOM njome zajamčena prava!!!! obzirom iz spisa je vidljivo da zlouporabama trećih nema kraja, a na što također i sami stečajni upravitelj ukazuje cijelo vrijeme u svojim ranijim podnescima. Zaključno, Stranka zahtijeva i očekuje primjenu zakona!! koje ovaj sud itekako poznaje i zna!!

2. Zakonske pretpostavke iz članka 108. st.4 OZ već je i svima jasno da su ISPUNJENE U CIJELOSTI!! isto tako podsjeća se da je u uvjetima prodaje koje je odredio ni manje ni više nego ovaj sud je isto tako jasno bilo naznačeno da nekretnina nije slobodna od osoba i stvari ALI SAMO DO PRODAJE jer je zaključen Ugovor o zakupu na ODREĐENO vrijeme koji će trajati SAMO do prodaje. E pa kao što znamo nekretnina je prodana!! Dakle, sam sud se obvezao osloboditi od osoba i stvari u slučaju prodaje jer svako drugo postupanje bi dovelo ponuditelje -kupce u zabludu i postojala bi osnovana sumnja u kazneno djelo prijevare. Podsjeća se da se ovdje radi o Ugovor o zakupu na ODREĐENO vrijeme čiji je prestanak utvrđen PRODAJOM nekretnine. Podsjeća se da je u tom istom Ugovoru o zakupu su predviđena 2 slučaja prestanka ovisno o trenutku prestanka:

- prvi slučaj je da obje ugovorne strane za vrijeme TRAJANJA ugovora mogu otkazati ukoliko se neispunjavaju obveze iz ugovora i tada imamo otkazni rok 60 dana i to se kao što znamo primjenjuje u slučaju da se ugovor želi raskinuti prije isteka jer se može otkazati samo ono što je na snazi a
- drugi slučaj je ISTEK kada UGOVOR DEFINITIVNO PRESTAJE jer ovdje se radi o Ugovoru na ODREĐENO vrijeme čija duljina trajanja je istekla jer je određena ispunjenjem uvjeta - **PRODAJE!! I U OVOM SLUČAJU prodaje UGOVOR O ZAKUPU JE ISTEKAO!!** i u tom slučaju nema nikakvih naknadnih rokova za predaju posjeda jer to nije otkaz već istek vremena na koji je ovaj ugovor o zakupu sklopljen jer

ponavljamo to je ugovor na određeno vrijeme čiji je prestanak određen PRODAJOM!! A što jasno proizlazi iz odredbi Ugovora i to čl. 9. Ugovora o zakupu:

" Ovaj ugovor zaključen na određeno vrijeme PRESTAJE PRODAJOM.." veza čl. 8. st.2. ugovora u kojem je jasno određeno da PO PRESTANKU ZAKUPA (čitaj prodajom) Zakupnik će vratiti posjed Zakupodavcu stečajnom upravitelju što je u skladu s zakonom.

Ovo je sve bitno zato što je ovdje došlo do PRODAJE i rješenje o dosudi je postalo pravomoćno PRIJE današnjeg dana i Stranka je PUNO prije platila, što jasno znači da Ugovor o zakupu NIJE NA SNAZI i DA JE ISTI PRESTAO!! unatoč svemu tome zakupnik KAIROS je i dalje i dan danas još uvijek u nezakonitom i neovlaštenom posjedu nekretnine i prihoduje od te iste nekretnine, a inače KAIROS zastupa fizička osoba i to ista fizička osoba koja je bila osnivač i koja je zastupala stečajnog dužnika (javno dostupan podataka iz sudskog registra) ??? Na temelju koje pravne osnove je KAIROS još uvijek uopće u posjedu i na temelju koje pravne osnove sud uopće dozvoljava KAIROSU da prihoduje i zarađuje od hotela dok istovremeno stranka koja je stekla vlasništvo i koja jedina ispunjava zakonom sve pretpostavke nemože doći u posjed nekretnine i trpi nenadoknadivu štetu zbog toga i ima izmaklu korist!?! Ovakvo postupanje ne samo da je nezakonito već je protivno i uvjetima prodaje i zakonu i Ustavu RH pa i "zdravoj pameti" zbog čega postoji osnovana sumnja u kaznena djela prijevare.

Stoga moli se sud žurno otkloniti nezakonite radnje čim prije i to ne samo zato što je ovo hitan postupak sukladno članku 11. Stečajnog zakona već zato što je to temeljno zakonsko pravo stranke da od suda traži zaštitu koju je sud obvezan da samostalno i neovisno štiti prava i interese stranke koje su joj zajamčene Ustavom RH, pravnom stečevinom EU i zakonima, a ne da dozvoljava zlouporabe trećih koji svojim nezakonitim postupanjem pokušavaju utjecati na ishod i odugovlačenje ovog postupka, a na koje zlouporabe podsjeća se da je i pored stranke ukazivao i stečajni upravitelj. **Unatoč svemu tome, nesporna je činjenica da Stranka kupila i platila nekretninu u sudskom postupku i da Stranka IMA PRAVOMOĆNO rješenje o dosudi i nakon svega toga još uvijek Stranka nije u posjedu nekretnine iako su se ISPUNILE SVE ZAKONSKE PRETPOSTAVKE dok je KAIROS još uvijek i na današnji dana u NEZAKONITOM posjedu nekretnine jer je ugovor o zakupu PRESTAO!!**

3. Iako pravomoćno rješenje suda od 18.5.2023. koje se odnosi na Antuna Divića nema i ne bi smjelo imati utjecaja na PRAVOMOĆNO rješenje o dosudi u korist stranke, stranka drži potrebnim očitovati se na radnje Antuna Divića koji kontinuirano pokušava prolongirati ovaj postupak sa zahtjevima koji ne da nemaju temelja već su rezultati iznošenja neistina pa da ne bi bilo zablude stranka prvo podsjeća na temeljno i osnovno zakonsku obvezu koja vrijedi za sve pa i za Antuna Divića koja je propisana u čl. 6. Zakona o sudovima:

"(3) Svatko u Republici Hrvatskoj dužan je poštivati pravomoćnu i ovršnu odnosno izvršnu sudsku odluku i njoj se pokoriti."

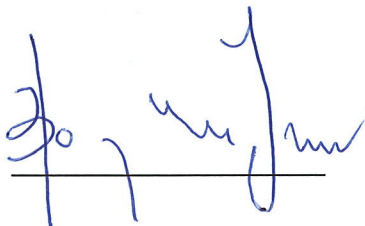
ali to evidentno ne vrijedi za Antuna Divića koji je podnio prijedlog za ukidanje pravomoćnost svog ranijeg rješenja od 18.5.2023. što je apsurd jer je to protuzakonito, a i notorna je činjenica barem za odvjetnike da sudski mehanizmi protiv pravomoćne odluke jest prijedlog za dopuštenje revizija odnosno revizija i prijedlog za ponavljanje postupka, a prijedlog za ponavljanje postupka je IZRIČITO zabranjen u stečajnom postupku u skladu s čl. 19. SZ, a najveći apsurd je još u tome što u prijedlogu za dopuštenje revizija jedina zakonska osnova na koju se poziva Antun Divić se NEMOŽE primjeniti jer čl. 13. st.2. SZ je u primjeni tek od 31.3.2022., a svi postupci koji su započeti prije 31.3.2022. (to se odnosi na ovaj stečajni postupak koji je pokrenut 2019.) dovršiti će se prema odredbama stečajnog zakona koji je bio na snazi, a u vrijeme pokretanja ovog postupka stečajni zakon NIJE poznavao ni na jedan način uporabu elektroničkih sredstava komunikacije. Iako rješenje od 18.5.2023. ni na koji način nemože utjecati na pravo vlasništva stranke sukladno čl. 110. OZ i dostavlja se praksa drugostupanjskih sudova u odnosu na dostavu žalbe elektr. putem i u odnosu na navode Divića za dostavu žalbe u 23,58 sati navečer iz čega je vidljivo koliko su navodi Divića paušalni, nezakoniti, i protivni dosadašnjoj praksi drugostupanjskih sudova i zakonima i da za stvarni cilj imaju odugovlačenje ovog postupka iako ponavljam taj dio nemože utjecati na postojeće pravomoćno rješenje koje stranka ima sukladno čl. 110.OZ, ali stranka to ističe jer je vidljiva namjera odugovlačenja i pokušaja "zastajanja" ovog postupka što je apsurd! Stranka naprijed navedeno ističe jer iz svega toga postoji osnovana sumnja u zlouporabu od strane trećih s ciljem sprječavanja stranke da dobije posjed i da se odugovlači ovaj postupak što ne samo da je protivno zakonima već je i protivno sudskoj praksi Visokog trgovačkog suda PŽ-2402/2019 od 15.4.2019. u kojem je VTS jasno zauzeo stav:

"..u stečajnom postupku..podnesene revizija i ustavna tužba o kojima još nije odlučeno, NE predstavlja pravilno i zakonito postupanje. Posebno zato što takvo postupanje dovodi do nepotrebnog produljenja. Nigdje u Stečajnom zakonu niti u drugim pozitivnim propisima Republike Hrvatske NIJE propisano da sud ne treba postupati u započetim postupcima dok Vrhovni sud Republike Hrvatske NE odluči o izvanrednom pravnom lijeku ili Ustavni sud Republike Hrvatske o ustavnoj tužbi. K tome je odredbom članka 7. stavka 2. Stečajnog zakona propisano da je stečajni postupak HITAN". a koja praksa se dostavlja u prilogu.

5. Stoga zaključno Stranka moli naslovljeni sud da primjeni zakon i da omogući stranci ostvarivanje njoj zakonom zajamčenih prava i da čim prije donese zaključak o predaji osobito jer su ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 108. st.4. OZ i obzirom da je stranci člankom 110.OZ osigurana zakonska zaštita prava stranke kao kupca koji je kupio nekretninu i IMA ZAKONSKO PRAVO NA POSJED BEZ ODGODE!! zbog čega čak i sve ove radnje Antuna Divića neovisno o njihovim ishodima NEMOGU ni na koji način utjecati niti promijeniti postojeće pravomoćno rješenje o dosudi koje stranka ima sukladno čl. 110. OZ. Zaključno, apsurdno bi bilo uistinu da stranka sada još mora moliti sud da primjeni zakon stoga ovaj podnesak se može smatrati samo podsjetnikom onoga što

sud već zna i s čim raspolaže jer sve naprijed navedeno jasno i nesporno proizlazi iz spisa, a i u konačnici stranka želi samo ostvariti svoje temeljno ZAKONSKO pravo-primopredaja posjed nekretnine stranci I TO BEZ ODGODE jer je to odredio i naložio zakonodavac, a time se ujedno i sigurava neovisan i nepristrani sud i na taj način provodi vladavina prava, ustavnosti i zakonitosti, a ne provedba pojedinačnih želja i to trećih osoba koje nemaju ni zakonsku ni ugovornu osnovu i koje "hrabro" očekuju od suda da zastane s ovim postupkom i time da pogoduje pojedincima, što je ovdje za stranku krajnje neprihvatljivo i neshvatljivo kako si uopće netko može dozvoliti pomisliti da može utjecati na ovaj neovisan i pravičan sud koji je do sada takav bio!! Stoga sukladno zakonu traži se žurno donošenje zaključka o predaji nekretnine i to stranci koja je već postala i vlasnik nekretnine.

Stranka Ivan Bogović:



Prilozi sudska praksa:

1. Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br.: PŽ-2402/2019-2
2. Presuda Županijskog suda u Varaždinu posl. br.: GŽ Zk 482/2019-2
3. Presuda Županijskog suda u Slavonskom Brodu posl.br.: GŽ Ovr 299/2022-2
4. Presuda Županijskog suda u Varaždinu posl. br.: GŽ 1252/2018-2
5. Odluka županijskog suda -sentenca-kad se žalba dostavlja elektroničkom komunikacijom